

၂၅ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသန်းဦး
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသောဦးထွန်းရှင်နှင့်ဦးချုပ်လွင်တို့၏ရွှေ့တွင်

ဒေါ်ခင်လေးပါ ၂

နှင့်

ဦးပါ ၆ *

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြိုမြိုဝင်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ)

တရားလိုတိုက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ငြင်းတို့မိသားစုံပေါ်အရ အမွှေဆက် ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် အမွှေ ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း အဆိုပြု၍ လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည်။ အမှုတွင်အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဘက် အငြင်းပွားလျက်ရှိရာ သက်သေခံချက်များ ရယူခြင်းမရှိသေးပါဘဲ လျက် အဆိုအချေသက်သက်ဖြင့် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုပြသောကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းရှိ မရှိ။ အထူးခုံးက အမှုအရည်အသွေးအရ သုံးသပ်ချက်သည် အမှုသည်များအပေါ် အတည်ဖြစ် မဖြစ်။ အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်သည် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဘက်အငြင်းပွားလျက်ရှိရာတွင် အမှုစပ်ဆေးပြီး သက်သေခံချက်များ ရယူခြင်းမရှိသေးပါဘဲလျက် အဆိုအချေသက်သက်ဖြင့် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု ပြသောကို တရားရုံးချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။

ယခုအမှုတွင် မူလရုံးတရားလိုတိုကံ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ငြင်းတို့ မိသားစုံပေါ်အရ အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်မြိုမြိုဝင်းသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် အမွှေဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း

* ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှုတ် ၂၁

+ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှုတ် ၃၈၃ တွင်ချုပ်ထားသော

၁၅-၁၂-၂၀၂၂ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ်စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရိုက်အယူခံမှု။

ပါ ၂

နှင့်

ဦးပါ ပါ ၅

ဖော်ပြ၍ မူလရုံးတရားလိုတိုက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်းနှင့် လက်ရောက်ရလိုကြောင်း အဆိုပြုဖွဲ့ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုများစွဲဆိုသော အမှုသည် ပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ ငြင်းတို့တင်သွင်းသော အဆိုလွှာအပေါ်တွင် မူတည်စိစစ်ရသည်။ အမှုတစ်မှုကို တရားလိုစွဲဆိုသော ပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုနိုင်ခြင်းရှိ မရှိများ အဆိုအချေတို့အရ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာဖြစ်သည်။ သက်သေခံချက်ရယူပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာ မဟုတ်ပေါ့။ ဒေါ်ငွေးငွေးရင်ပါ ၂ နှင့် ဦးကျော်လေပါၢ အမှု^(၃) တွင်ကြည့်ပါ။ အမှုပုံစံမှန် မမှန် စိစစ်ရာတွင် တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည့်အချက်များကို စွဲဆိုသည့်အမှု အမျိုးအထား အလိုက် ညီညွတ်ပြည့်စုံရန်လိုအပ်သည့်အကိုရပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိ စိစစ်ရသည်။ ထိုသို့ စိစစ်ရာတွင်၌ ဝန်ခံထားသည့်အချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။ ဒေါ်ခင်မြင့် နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ပါ ၃ အမှု^(၄) ကိုကြည့်ပါ။

မူလရုံး တရားလို၊ တရားပြိုင်များသည် စွန်နှီအစွဲလာမ်ဘာသာ ဝင်များဖြစ်ကြသည်။ ထိုကြောင့် ငြင်းတို့သည် စွန်နှီအစွဲလာမ်ဘာသာဝင် များ အမွေဆက်ခံခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေ (ဟနာဖို့ပေဒ) နှင့်သက်ဆိုင်သည်။

မူလရုံးတရားလိုတွင် ဖော်ပြထားသည့်အချက်များ မှန်ကန်ပါက မူလရုံးတရားလိုတို့သည် အစွဲလာမ်တရားဥပဒေအရ အချင်းဖြစ်ရပစာကို အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့က မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အမွေဆိုင်အချင်းချင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ အစွဲလာမ်တရားဥပဒေအရ သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ခဲ့။ မူလရုံးတရားလိုတို့၏ အဆိုလွှာပါ အဆိုပြုချက်များမှန် မမှန်မှာ နှစ်ဘက်တပ်ပြဿနာ သက်သေခံ အထောက်အထားများကို စိစစ်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ အထူးခုံးရုံးသည် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်မြှေရန်သင့် မသင့်ကိုကြားနာသည့်ရုံးဖြစ်သည်။ နှစ်ဘက်ကြားနာပြီးနောက်အရေးယူလောက်သော ပြဿနာပေါ်ပေါက်ကြောင်း တွေ့ရှိလျှင် အထူးခုံးသည် မည်သည့်ပြဿနာအတွက် ကြားနာရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြု

(၃) ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၁၁-၂၂

(၄) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၁၁-၅

ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ရသည်။ အရေးယူလောက်သော ပြဿနာပေါ်ပေါက် ခြင်းမရှိကြောင်း အထူးခုံးက တွေ့ရှိလျှင် အထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ပယ်မည်ဖြစ်သည်။

အထူးခုံးသည် အယူခံရုံးအဖြစ် ကြားနာသည့်ရုံးမဟုတ်သဖြင့် အထူးခုံးက အမှုအရည်အသွေးအပေါ် သုံးသပ်ချက်သည် အမှုသည်များ အပေါ် အတည်မဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်မဟုတ်ချေ။

အယူခံတရားလိုအတွက်

- ဦးကျော်ဌီမီး

(တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ)

အယူခံတရားပြိုင်အတွက်

- ဦးနေဝါဒ်

(တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ)

ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃ တွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်လေးပါ ၂ ဦးက ဒေါ်မြှေမြှေဝင်းအပေါ် အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြှေက်ဟကြေားပေးစေလိုမှုနှင့် လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည်။ အမှုအတောအတွင်း မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်မြှေမြှေဝင်းကွယ်လွှန်၍ အယူခံတရားပြိုင် ဦးပါ ၂ ဦးတိုအား ဒေါ်မြှေမြှေဝင်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံးက အမှုပုံစံမှုန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ ပကာမပြင်းချက်ကို ထုတ်နှုတ်ကြားနာပြီးနောက် ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်၍ အယူခံတရားလိုတို့၏ အဆိုလွှာကို ပလပ်သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံတရားလိုများက မကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၈၇/၂၀၀၁ တွင်အယူခံဝင်ရောက်သော်လည်း မအောင်မြင်ပေ။ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုံမ ၂ အရ ပြန်လည်စစ်ဆေးပေးရန် အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်လေးပါ ၂ ဦးတိုက လျှောက်ထားသဖြင့် တရားရုံးချုပ် အထူးခုံးက အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံးဖြင့် ကြားနာရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

(၁) အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဘက်အပြင်းပွားလျက်ရှိရာ အမှုစစ်ဆေးပြီး သက်သေခံချက်များရယူခြင်း မရှိသေးပါဘဲလျက် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု

၅၂
နှင့်
ဦးပါ ၆၅

ပြဿနာကို တရားများချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်များတွင်းရှိ မရှိ။

(J) တရားများချုပ်သည် အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ အဆုံးအဖြတ် ပြရာတွင် အမှုသည်များ၏ သက်ဆိုင်ရာမိသားစုံပေးအနေ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်များကို စပ်ဟပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ပြရန် လိုအပ်ခြင်းရှိ မရှိ။

ကွယ်လွန်သူ စွန်နိအစွဲလာမ်ဘာသာဝင် ဦးသောင်း၊ ဒေါ်အမာ တို့သည် ရောဝတီတိုင်း၊ မြန်အောင်မြို့၊ ကျိုတ္ထန်းရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၁၄၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၉၊ မြို့ယာ ၀. ၄၀၀ ဧကရှိ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက် ပေါ်ရှိ အမှတ် ၂၂၊ နှုံးလမ်း၊ မြန်အောင်မြို့ဟု ခေါ်တွင်သည့်အီမိတ္ထကို ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် မူလပိုင်ရှင်များထံမှ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစဉ်က ခေတ်ကာလအခြေအနေနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစွဲရပ်များကြောင့် ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညီ၊ ဒေါ်မြေမြေဝင်း၊ ဒေါ်ခင်ခင်သောင်းတို့ကို အမည်ခံစေလျက် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၁၆/၆၄ ကိုချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ငှုံးတို့သည် အမည်ခံအမည်ငှားများသာဖြစ်ပြီး ဦးသောင်း၊ ဒေါ်အမာတို့ကွယ်လွန်သောအချိန်တွင် စွန်နိအစွဲလာမ်တရားဥပဒေအရ အဆိုပါအိမ်မြေအကျိုးခံစားခွင့်များကို သမီး ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညီ တစ်ဦးတည်းက အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်လာကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညီသည် ၂၄-၄-၉၃ နေတွင် ကွယ်လွန်ပြန်ရာ အိမ်မြေအကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်သည် ငှုံး၏ဖခင်ဘက်မှုတော်စပ်သော ဒေါ်ခင်သန်းမူ၏ ဦးလေးအရင်း ဦးမောင်မောင် (ဖခင်ဦးသောင်း၏ညီ) ထံသက်ဆင်းကြောင်း၊ ဦးမောင်မောင်ကွယ်လွန်သွားခဲ့၍ အစွဲလာမ်တရား ဥပဒေအရ ဦးမောင်မောင်၏အမွှေကို တူမအရင်းများဖြစ်ကြသော ဒေါ်ခင်လေးတို့က အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်မြေမြေဝင်း သည် ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညီ၏ မိခင်ဘက်မှုတော်စပ်သော တစ်ဝါးကွဲညီမဖြစ်ပြီး အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိဘဲ အချင်းဖြစ် ဥပစာ တွင် ကျူးကျော်နေထိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြ၍ အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင် ကြောင်း မြှုက်ဟကြညာပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် မူလရုံး တရားလို့ဒေါ်ခင်လေးတို့က အဆိုပြုခဲ့ဆိုသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်မြေမြေဝင်းက အခြားအချက်များအပြင်

ပါ ၂

နှင့်

ဦးပါ ပါ ၅

မူလရုံးတရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညို၏ ဖောက်မှုတော်စပ်သော တစ်ဝါးကဲ့အစ်မများဖြစ်ကြပြီး တရားပြိုင်သည် မိခင်ဘက်မှုတော်စပ်သော ညီမတစ်ဝါးကဲ့ဖြစ်ကြောင်း၊ အမွှေဆိုင်အချင်းချင်းဖြစ်၍ ယခုအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိပြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ ဦးသောင်း၊ ဒေါ်အမာတို့ပိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်သဲကဲ့သို့ သမီးဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညို တစ်ဦးတည်းပိုင်ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းမူ၊ ဒေါ်မြှုမြှုဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ခင်သောင်းတို့၏ ငွေဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်လာပြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိသူ ဒေါ်မြှုမြှုဝင်း တစ်ဦးတည်းက သာ အမည်ပေါက်၍ ကိုယ်တိုင်အခွင့်အရေးအရ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချေပသည်။

တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ခင်သန်းမူ ကျေန်ရစ်သောအမွှေပစ္စည်းများ အပေါ်တွင် တရားလိုများသည် အမွှေဆိုင်အချင်းချင်းဖြစ်သူ ဒေါ်မြှုမြှုဝင်းအပေါ် အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြှုက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ရရန် စွဲဆိုခွင့်မရှိပြောင်း၊ တရားလိုများ စွဲဆိုသောအမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းမရှိပြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်သည်။

တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရိုက် အတည်ပြုရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်ခဲ့သည်-

“ ထိုကြောင့် ယခုအခြေအနေတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများ မှာ ဦးသောင်း၊ ဒေါ်အမာပိုင်ပစ္စည်းဟု ပေါ်လွှင်ခြင်းမရှိသေး သကဲ့သို့ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညို တစ်ဦးတည်းပိုင် ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ပေါ်။ ဒေါ်ခင်သန်းမူ၊ ဒေါ်မြှုမြှုဝင်း၊ ဒေါ်ခင်ခင်သောင်းပိုင်ငွေဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ပြီး ဒေါ်မြှုမြှုဝင်းတစ်ဦးတည်းသာ အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ပြီး ကိုယ်တိုင်အခွင့်အရေးအရ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်မောင်နှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိပေါ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မြှုအမည်ပေါက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်မြှုမြှုဝင်း အသက်ရှင်နေသရွှေ့ အချင်းဖြစ်မြှုနှင့် အိမ်ဥပစာသည် အမွှေပုံပစ္စည်းအဖြစ် မရောက်သေးကြောင်းမြင်သာသည်။

မူလရုံးတရားလိုတို့က အချင်းဖြစ်မြှုနှင့် အဆောက်အအုံအကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူ ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်မှာ ဦးသောင်း၊ ဒေါ်အမာဖြစ်ပြီး ဒေါ်ခင်သန်းမူ (ခ) ဒေါ်ညီညို၊ ဒေါ်မြှုမြှုဝင်း၊ ဒေါ်ခင်ခင်

၆၂

နှင့်

ဦးပါ ၆၅

သောင်းတို့မှာ အမည်းသာဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြု
သော်လည်း အထင်အရှားပေါ်လွင်မှု မရှိပေ။ အမည်းလဲ
ပြောင်းပေးခြင်းသည် အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိကြောင်း
ဒေါ်ထွန်းပါ ၅ နှင့် ဒေါ်သိန်းရှင်အမှု^(၁)တွင်စီရင်ထုံးပြုထားသည်။

ခြုံရသူးသပ်ရသော ဒေါ်ခင်သန်းမှ ကျွန်ရစ်ခဲ့သော အမွှ
ပစ္စည်းများအပေါ် ဒေါ်ခင်လေးတို့သည် အမွှဆိုင်အချင်းချင်း
ဖြစ်သူဒေါ်မြေမြေဝင်း (ငှင်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ဦးပါ ၅)
အပေါ် အမွှဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြှက်ဟကြညာပေးရန်
နှင့် လက်ရောက်ရလို့မှ မစွဲဆိုနိုင်ပေ။ ထိနည်းတူ အချင်းဖြစ်မြေ
နှင့်အိမ်ဥပစာကို အမည်ပေါက်ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူ ဒေါ်မြေမြေဝင်း
(ငှင်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ဦးပါ ၅) အပေါ် ဤပုံစံ
အတိုင်း စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း မြင်သာသည်။ ”

အယူခံတရားလိုတို့၏ရွှေ့နေက အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်
ရန်မှာ တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည့်အချက်များကို စွဲဆို
သည့်အမှုအမျိုးအစားအလိုက် ညီညွတ်ပြည့်စုံရန် လိုအပ်သည့်အကိုရပ်များ
နှင့် ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိ စိစစ်ရန်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ စိစစ်ရာတွင် အဆိုလွှာဖော်ပြု
ချက်များသာမက ချေလွှာတွင် ဝန်ခံထားသောအချက်များကိုပါ ထည့်သွင်း
စဉ်းစားရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စရပ်အတွက် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေမှာ
မိသားစုဥပဒေ၊ သက်သေခံဥပဒေနှင့် လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများဖြစ်ကြောင်း၊
အမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို မိမိတို့သာ အမွှဆက်ခံပိုင်
ဆိုင်ကြောင်း အဆိုပြုသည်ကို တရားပြိုင်က ငြင်းဆို၍ မိမိအမည်ပေါက်
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အမိကထားငြင်းဆိုထူးချွေနေကြောင်း၊ ယင်းအချက်များမှာ
ကြောင်းခြင်းရာသက်သက်ဖြစ်ပြီး ပုံစံးပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြေ
အမြစ်မှစပြီး နှစ်ဘက်သက်သေခံချက်များ ရယူပြီးနောက်မှ အမည်း
မည်ခံဟုတ် မဟုတ်ပြသနာ၊ အမွှကြောင်းစီးဆင်းမှာ ဆွဲမျိုးစဉ်ဆက်
အနေအထားတို့နှင့် စပ်ဟပ်အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည့်ပြသနာဖြစ်ကြောင်း၊
တရားရုံးချုပ်က ဒေါ်မြေမြေဝင်း တစ်ဦးတည်းသာ အမည်ပေါက်ကြောင်း၊
ကွွယ်လွန်သူ ဦးမောင်မောင်နှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ခြင်းနှင့်
မူလရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်အနေနှင့် ဤအမှု ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခြင်းမပြု
နိုင်ကြောင်း မြင်သာသည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ

(၁) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ပြန်မာနိုင်တရားစီရင်ထုံး ၁၁-၁၄၉ (၁၅၃) (စုညီ)

ပါ ၂

နှင့်

ဦးပါ ပါ ၅

မှားယွင်းချုတ်ချောင်း လျောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရှေ့နေက တရားရုံးချုပ်၏ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၃၈၃/၂၀၀၁ တွင်အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိအဆုံးအဖြတ်ပြုရာ တွင် အမှုသည်မှား၏ သက်ဆိုင်ရာမိသားစုံပေး (အစွဲလာမ်မိသားစုံ ပေး) နှင့်စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်မှားကို စပ်ဟပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့ ကြောင်း၊ အမှုတစ်ခုကို တရားစွဲသောပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုနိုင်ခြင်းရှိ မရှိမှာ အဆိုအချေတို့အရ ဆုံဖြတ်ရမည့်ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအမှုတွင် အယူခံဟရားလို ဒေါခင်လေးတို့က ဒေါခင်သန်းမှု (ကွယ်လွန်) ကျွန်ရစ် သောအမွှေပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်၊ ဘိုင်ကြောင်းမြှုက်ဟကြညာ၍ လက်ရောက် ရလိုမှု သက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုထားကြောင်း၊ ဒေါခင်လေးနှင့် ဒေါခင်သီတာသန်းတို့သည် ဒေါခင်သန်းမှု၏ဖခင်ဘက်မှ ညီအစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲမှားဖြစ်ကြပြီး အယူခံတရားပြိုင် ဒေါမြှုမြှုဝင်းမှ ဒေါခင်သန်းမှု ၏မိခင်ဘက်မှ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲမှားပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာနှင့် ချေလွှာပါဝန်ခံချက်အရ ပေါ်လွှင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို အယူခံ တရားပြိုင်မှားအားလုံးမှာလည်း အစွဲလာမ်ဘာသာ ကိုးကွယ်ကြသူမှားဖြစ် ကြကြောင်း၊ အမွှေဆိုင်တစ်ဦးသည် အမွှေဆိုင်ပစ္စည်းကို အခြားအမွှေဆိုင် တစ်ဦးထံမှ လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုခွင့် မရှိကြောင်း၊ အမွှေပုံကို စီမံခန့်ခွဲ ပေးစေလိုမှုသာ စွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၃၈၃/၂၀၀၁ တွင်ဒေါခင်သန်းမှု (ကွယ်လွန်)၏ ကျွန်ရစ် သောအမွှေပစ္စည်းအပေါ် အယူခံတရားလိုတို့က အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင် ကြောင်းမြှုက်ဟကြညာ၍ လက်ကျာက်ရလိုမှု တရားစွဲဆိုလျောက်ထား ခြင်းသည် အစွဲလာမ်တရားသုပေးအရသော်လည်းကောင်း၊ စီရင်ထုံးလမ်း ညွှန်မှုအရသော်လည်းကောင်း မှားယွင်းလျောက်ရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို တို့နှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် ယခုတစ်ကြိမ်သာ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တွင် ဆိုင်ပြိုင်အရေးဆိုခဲ့ကြ ပြောခဲ့ကြ သည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမအထွေထွေ လျောက်လွှာ (အထူး) အမှုအမှတ် ၂၀၄/၂၀၀၀ တွင်အယူခံတရားလို ဒေါခင်လေး၊ ဒေါခင်သီတာသန်းတို့နှင့် အယူခံတရားပြိုင်၊ ဒေါမြှုမြှုဝင်း အပါအဝင် ၃ ဦးအမှုတွင် ဒေါခင်လေးနှင့် ဒေါခင်သီတာသန်းတို့မှာ ကွယ်လွန်သူ မခင်သန်းမှု၏ ညီအစ်မဝမ်းကွဲဖြစ်ကြကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းကို လက်ရှိထားသူ မူလတရားပြိုင်တို့မှာလည်း ကွယ်လွန်သူ အမွှေ

ရှင်၏ညီအစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အမွှေရှင် မခင်သန်းမူ၏ အမွှေကိုဆက်ခံရန် ပုံသေဆက်ခံသူများနှင့် အမွှေကျွန် ဆက်ခံသူများ မကျွန်ရှိသဖြင့် အစွဲလာမ်မိသားစုံပေဒေသအရ ဆွဲမျိုးနီးစပ် များက အမွှေဆက်ခံရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ မူလမှုတရားပြိုင်များနှင့် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်လျှောက်ထားကြသူ ဒေါ်ခင်လေးတို့မှာ မခင်သန်းမူ၏ ဆွဲမျိုးနီးစပ်အုပ်စုတူများဖြစ်၍ အမွှေဆိုင်အချင်းချင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမွှေ ဆိုင်ပစ္စည်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွှေဆိုင်တစ်ဦးက အခြားအမွှေဆိုင် တစ်ဦးအပေါ် ပစ္စည်းကို မိမိပိုင်ကြောင်း မြှက်ဟကြေညာ၍ လက်ရောက်ရ လို့မှ စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်းဟု၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံ တရားလို့တို့သည် အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြှက်ဟကြေညာ၍ လက်ရောက်ရလို့မှ စွဲဆို ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ယခင်တရားရုံးချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် စီရင်ချက်၊ ဒီကရိုသည် ယင်းအမှု၌ အမှုသည်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သော ဒေါ်ခင်လေး၊ ဒေါ်ခင်သိတာသန်းနှင့် ဒေါ်မြှေမြှင်း (ငှုံး၏တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ဦးပါ ပါ ၅ ဦး) တို့အကြားတွင် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ် ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဘီနာမီ (ခ) အမည်ဌားဖြင့်ဝယ်ယူခြင်းဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့် အချက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာဖြစ်သည်။ ဘီနာမီအမည်ဌားဟုတ် မဟုတ်ဆိုသောအချက်ကို စိစစ်ရာတွင် အခြေခံရမည့်လမ်းညွှန်ချက်များ မှာလည်း အကြောင်းခြင်းရာများပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဝယ်ယူရှု၍ အမည်ဌားဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဟုတ် မဟုတ်ဆိုသောအချက်ကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် အမှုဖြစ်စဉ်အပေါ်၌ အခြေခံ၍ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရမည် သာဖြစ်သည်။ ဒေါ်အေးတင်ပါ ၂ နှင့် ဦးစေးဝှက် (ခ)ဦးမိန့်တင်အမှု(၁) တွင်ညွှန်ပြထားသည်။

အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဘက် အငြင်းပွားလျက်ရှိရာတွင် အမှုစစ်ဆေးပြီး သက်သေခံချက်များ ရယူခြင်း မရှိသေးပါဘဲလျက် အဆိုအချေသက်သက်ဖြင့် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုပြဿနာ ကို တရားရုံးချုပ်၏ အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေါ်။

ယခုအမှုတွင် မူလရုံးတရားလို့တို့က အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ငှုံးတို့ မိသားစုံပေဒေသအရ အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ မူလရုံး တရားပြိုင်

(၂) ဘဇ္ဇာ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်တရားစီရင်ထုံး (တရားမှုံးချုပ်) စုံညီ ၈၁-၈၀

ဒေါ်မြိုမြိုဝင်းသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် အမွှေဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း ဖော်ပြ၍ မူလရုံးတရားလိုတိုက အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်းနှင့် လက်ရောက်ရလိုကြောင်း အဆိုပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုများ စွဲဆိုသောအမှုသည် ပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ ငြင်းတို့တင်သွင်းသော အဆိုလွှာအပေါ်တွင် မူတည်စိစစ်ရမည်။ အမှု တစ်မှုကို တရားလိုစွဲဆိုသောပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုနိုင်ခြင်းရှိ မရှိမှာ အဆိုအချေ အရ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာဖြစ်သည်။ သက်သေခံချက်ရယူပြီးမှ ဆုံးဖြတ် ရမည့်ပြဿနာမဟုတ်ပေါ်။ ဒေါ်ငြေးငြေးရင်ပါ ၂ နှင့် ဦးကျော်လောပါ ၃ အမှု^(၃) တွင်ကြည့်ပါ။ အမှုပုံစံမှန် မမှန်စိစစ်ရာတွင် တရားလို၏ အဆိုလွှာ တွင် အဆိုပြုထားသည့်အချက်များကို စွဲဆိုသည့်အမှုအမျိုးအစားအလိုက် ညီညွတ်ပြည့်စုံရန် လိုအပ်သည့်အဂါရပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိ မရှိ စိစစ်ရ သည်။ ထိုသို့ စိစစ်ရာတွင် ချေလွှာ၍ဝန်ခံထားသည့်အချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။ ဒေါ်ခင်မြင့် နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်ပါ ၃ အမှု^(၄) ကိုကြည့်ပါ။

မူလရုံးတရားလို တရားပြိုင်များသည် စွန်နှီးအစွဲလာမ်ဘာသာဝင် များဖြစ်ကြသည်။ ထိုကြောင့် ငြင်းတို့သည် စွန်နှီးအစွဲလာမ်ဘာသာဝင်များ အမွှေဆက်ခံခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေ (ဟာနာဖို့ပေဒ) နှင့်သက်ဆိုင်သည်။

မူလရုံးတရားလိုတို့၏ အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြထားသည့်အချက်များ မှန်ကန်ပါက မူလရုံးတရားလိုတို့သည် အစွဲလာမ်တရားဥပဒေအရ အချင်း ဖြစ်ဥပစာကို အမွှေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့က မူလရုံးတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အမွှေဆိုင်အချင်းချင်း ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ အစွဲလာမ်တရားဥပဒေအရ သုံးသပ်ခြင်းဖြစ် သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ မူလရုံးတရားလိုတို့၏ အဆိုလွှာပါ အဆိုပြုချက်များ မှန် မမှန်မှာ နှစ်ဘက်တင်ပြဿန့်သက်သေခံ အထောက်အထားများကို စိစစ်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

တရားရုံးချုပ် ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၃/၉၉ တွင်ဦးမောင် မောင် ကွယ်လွန်သည့်အခါ ဦးမောင်မောင်စွဲဆိုသောအမှုရပ်စဲသွားခြင်းရှိ မရှိ၊ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ဝင်ရောက်ခွင့်ရှိ မရှိပြဿနာကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားရုံးချုပ်က မူလရုံးတရားလိုများနှင့် မူလရုံးတရားပြိုင်သည်

(၃) ၁၉၃၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၁၁-၂၃

(၄) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၁၁-၅

ပါ ၂

နှင့်

ဦးပါ ၂ ၅

အမွှဲဆိုင်များဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဦးမောင်မောင်က အချို့ဖြစ်ပစ္စည်းကို ဂုဏ်တစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြှက်ဟကြေညာ ပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဂုဏ်ကွွယ်လွန် သောအခါ ဂုဏ်တွင်သားသမီးအရင်းနှင့် မယားတိုကျွန်းရစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဂုဏ်တစ်ဦးတည်းပိုင်အဖြစ် ကြေညာပေးရန် ရနိုင်တော့မည်မဟုတ် ကြောင်း၊ ဂုဏ်၏အမွှဲကိုဆက်ခံသူများ ပေါ်ပေါက်လာမည်ဖြစ်သော ကြောင့် အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်၍မရနိုင်တော့ကြောင်း၊ ပြောင်းလဲ လာသောအခြေအနေများအရ အမှုမှုပ်စဲသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၀၄/၂၀၀၀ တွင် တရားရုံးချုပ်က အမွှဲဆိုင်ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမွှဲဆိုင်တစ်ဦးက အခြားအမွှဲဆိုင်တစ်ဦးအပေါ် ပစ္စည်းကိုမိမိပိုင်ကြောင်း မြှက်ဟကြေညာ ၍ လက်ရောက်ရလို့မှ စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ဖော်ပြထားသော်လည်း ယင်း ဖော်ပြချက်သည် အထူးအယူခံဝိုင်ခွင့်ပြုသင့် မသင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်၍ ယခုအမှုကို စွဲဆိုခြင်းကို ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိချေ။ ထိုပြင်ယင်းအမိန့်ပင် လျှောက်ထားသူ မူလရုံးတရားလိုတို့က ကွယ်လွန်သူ ဦးမောင်မောင်၏ အမွှဲကိုဆက်ခံခွင့်ရရှိသည်ဆိုလျှင် လျှောက်ထားခံရသူ မူလရုံးတရားပြိုင် ၏လက်ဝယ်ရှိ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းအပေါ် သီးခြားတရားစွဲဆိုရန် အခွင့် အရေးရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။ ယင်းညွှန်ပြချက်အရ မူလရုံးတရားလိုတို့က ယခုအမှုကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပေါ်သည်။

အထူးခုံရုံးသည် အထူးအယူခံဝိုင်ခွင့်ပြုရန်သင့် မသင့်ကိုကြားနာ သည့်ရုံးဖြစ်သည်။ နှစ်ဘက်ကြားနာပြီးနောက် အရေးယူလောက်သော ပြဿနာပေါ်ပေါက်ကြောင်း တွေ့ရှိလျှင် အထူးခုံရုံးသည် မည်သည့် ပြဿနာအတွက်ကြားနာရန် အထူးအယူခံဝိုင်ရန်ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့် ချမှတ်ရသည်။ အရေးယူလောက်သောပြဿနာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ ကြောင်း အထူးခုံရုံးကတွေ့ရှိလျှင် အထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ပယ်မည် ဖြစ်သည်။

အထူးခုံရုံးသည် အယူခံရုံးအဖြစ် ကြားနာသည့်ရုံးမဟုတ်သဖြင့် အထူးခုံရုံးက အမှုအရည်အသွေးအပေါ် သုံးသပ်ချက်သည် အမှုသည်များ အပေါ်အတည်မဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်သည် မိုးသေဆုံးဖြတ်ချက် မဟုတ်ချေ။

တိုင်းတရားရုံးက ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း
ပက္ခာမငြင်းချက်ကြားနာရုံ အယူခံတရားလိုတိ စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုသည့်
တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည်လည်းကောင်း မှားယွင်းသည်။
သို့ဖြစ်၍ ကြားနာလျက်ရှိသောပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါ
ဘတ်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

- (၁) အမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်
ဘက်အငြင်းမပွားလျက်ရှိရာ အမှုစစ်ဆေးပြီးသက်သေခံ
ချက်များရယူခြင်း မရှိသေးပါဘဲလျက် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု
ပြဿနာကို တရားရုံးချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းသည်
ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊
- (၂) တရားရုံးချုပ်သည် အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိအဆုံးအဖြတ်
ပြုရာတွင် အမှုသည်များ၏ သက်ဆိုင်ရာမိသားစုံဥပဒေနှင့်
စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်များကို စပ်ဟပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ပြု
ရန် လိုအပ်ကြောင်း။

ဤအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး တရားရုံးချုပ်နှင့် တိုင်းတရားရုံး
တို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ တိုင်းတရားရုံးသည်
အယူခံတရားလိုတိ စွဲဆိုသည့်အမှုကို မူလအမှုနံပါတ်ဖြင့် ပြန်လည်ဖွံ့ဖြိုး
လုပ်၍ ကျွန်းချက်များအပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ကြားနာဆုံးဖြတ်သွားရန်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ငါး၊ နည်း ၂၃ အရည်နှင့်လိုက်သည်။

ဤအယူခံတွင် ထမ်းဆောင်သောရုံးခွန်ကို အယူခံတရားလိုတို့
အား ပြန်ပေးရန်အတွက် သက်သေခံလက်မှတ်ထုတ်ပေးစေ။

ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျသောတရားစရိတ်များကို နောက်ဆုံးတွင်
အမှုရုံးသူက အမှုနှင့်သူအားပေးရမည်။

ရွှေ့နေခကျိုး ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။